

CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr.1r-449/25
1-24145452-03-1r-09062025

Judecătoria Ungheni
Judecător Ion Ghzdari

DECIZIE În numele Legii 27 noiembrie 2025

Colegiul penal al Curții de Apel Nord,
având în componența sa:

Președintele ședinței de judecată
Judecători

Ghenadie Liulca
Aurelia Andronache, Ludmila Iarmaliuc

a judecat în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul declarat de către procurorul în Procuratura municipiului Bălți, Oleg Reaboi și cel suplimentar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Nord, Liliana Pasat, împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 15.05.2025, prin care:

Șuligan Alexandr IDNP *****, născut la data de *****, în *****, domiciliat în *****, cetățean al Republicii Moldova, neangajat în câmpul muncii, studii superioare, supus militar, căsătorit, are doi copii minori la întreținere, fără grad de dizabilitate, nu are titluri speciale, grade de calificare sau distincții de stat, posedă limba română, fără antecedente penale, a fost reținut la data de 26 iunie 2024 și s-a aflat în stare de arestare preventivă până la data de 19 iulie 2024, iar de la data de 19 iulie 2024 s-a aflat în stare de arestare la domiciliu până la data de 26 iulie 2024;

a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 324 alin. (1) și art. art. 42 alin. (3), 248 alin. (7) lit. a), b) și c) Cod penal, după cum urmează: în baza art. 324 alin. (1) Cod penal (în redacția în vigoare până la modificările operate la Codul penal prin Legea nr. 136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024) și s-a aplicat o pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni, cu amendă în mărime de 4000 (patru mii) unități convenționale, echivalentul a 200000 (două sute mii) lei, și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 (cinci) ani.

În baza art. art. 42 alin. (3), 248 alin. (7) lit. a), b) și c) Cod penal și i s-a aplicat o pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 4 (patru) ani.

În temeiul art. 84 alin. (1) și alin. (2) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit lui Șuligan Alexandr ***** o pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, cu amendă în mărime de 4000 (patru mii) unități convenționale, echivalentul a 200000 (două sute mii) lei, și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 (cinci) ani.

În temeiul art.88 alin.(3) Cod penal, termenul în care Șuligan Alexandr ***** s-a aflat în stare de reținere, de arestare preventivă și arestare la domiciliu, de la data de 26 iunie 2024 până la data de 26 iulie 2024, s-a computat în termenul închisorii.

În temeiul art.90 Cod penal, executarea pedepsei sub formă de închisoare aplicată lui Șuligan Alexandr ***** s-a suspendat condiționat și i s-a stabilit o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani.

În temeiul art.90 alin.(6) lit. b) Cod penal, s-a obligat Șuligan Alexandr ***** să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile.

S-a dispus neexecutarea pedepsei aplicate în privința lui Șuligan Alexandr ***** dacă în perioada de probațiune fixată, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Instanța de fond s-a expus asupra sorții corpurilor delictive, care în temeiul art. 162 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, corpul delict - un telefon mobil de marca/model „Iphone 14”, s-a transmis lui Șuligan Alexandr *****.

În temeiul art. 106 alin. (2) lit. a) și b) Cod penal, mijloacele materiale de probă - 80 (optzeci) de cutii cu inscripția „B-LURON”, în interiorul cărora se află recipiente din sticlă cu aceeași inscripție cu volumul de 500 ml, fiecare, în total 944 (nouă sute patruzeci și patru) recipiente, s-au confiscat.

Mijloacele materiale de probă - documentele anexate la materialele cauzei penale, inclusiv electronice, s-a dispus păstrarea în dosar atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv.

S-a menținut sechestrul autorizat prin încheierea Judecătoriei Bălți (sediul Central) nr. 12-27/2024 din data de 11 iulie 2024, asupra automobilului de marca/model „Mercedes E250CDI 4 Matic”, cu numărul de înmatriculare ***** , anul fabricării 2014, cod VIN: ***** , pentru garantarea executării pedepsei amenzii.

S-a încasat din contul lui Șuligan Alexandr ***** în beneficiul statului suma de 1820 (una mie opt sute douăzeci) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

Termenele de judecare a cauzei: în instanța de fond de la 17.12.2024 până la 15.05.2025, în instanța de recurs de la 09.06.2025 până la 27.11.2025.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de materialele prezentate instanței, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,

-

C O N S T A T Ă :

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse instanța de fond a reținut, că Șuligan Alexandr, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului de pretindere, acceptare și primire a mijloacelor financiare ce nu i se cuvin, pentru îndeplinirea acțiunilor în exercitarea funcției de inspector superior al Postului vamal Sculeni din cadrul Biroului Vamal Centru al Serviciului Vamal al Republicii Moldova, numit în funcție în temeiul Ordinului nr.1161-p din 01.08.2022, astfel încât, în conformitate cu prevederile art.123 alin.(2) Cod penal, fiind persoană publică, căreia prin numire i-au fost atribuite un șir de atribuții, privind respectarea procesului de aplicare a controlului unităților de transport destinate transportului auto de mărfuri și pasageri, precum și asigurarea evidenței, inclusiv în formă electronică, a operațiunilor de vămuire și a altor operațiuni, de comun acord cu alte persoane publice în curs de identificare, începând cu data de 24 iunie 2024 până la 26 iunie 2024, ghidându-se de interesele personale și materiale, pentru a nu-și îndeplini acțiunile în exercitarea funcțiilor sale și a altor persoane publice angajați a Postului vamal Sculeni din cadrul Biroului Vamal Centru al Serviciului Vamal, care îi sunt colegi de serviciu, în vederea acționării contrar funcțiilor sale, au pretins de la ***** mijloace bănești ce nu li se cuvin în cuantum de 10000 euro, pentru faptul că în perioada nominalizată au organizat trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova, nespecificând modalitatea și numărul de persoane implicate în această totalitate de fapte prejudiciabile, a mărfii, în special a 91 de cutii mari ce urmau să conțină alte 6 cutii mici în interiorul cărora se află câte 2 recipiente cu volumul de 500 ml, fiecare cu o substanță cu denumirea „B-Luron”, care este un supliment alimentar.

În continuare, Șuligan Alexandr, la data de 26 iunie 2024, aproximativ la ora 14:28, după ce s-au pretins bunuri pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale, a acceptat și a primit de la ***** la parcare stației PECO nr.138 „Petrom” din s. Sculeni r-l Ungheni, mijloace bănești ce nu li se cuvin, în sumă de 9600 euro, care conform cursului valutar constituie echivalentul sumei de 184526, 4 lei, în scopurile indicate supra.

Tot el, acționând cu intenție directă îndreptată spre atingerea scopului de introducere de pe teritoriul Republicii Moldova a mărfurilor, prin locuri stabilite

pentru control vamal, prin tănuire de controlul vamal, a organizat un plan și a purces la realizare, prin identificarea persoanelor care vor săvârși contrabanda, dirijând înfăptuirea acestuia, începând cu data de 24 iunie 2024 și până la 26 iunie 2024, prin intermediul altor persoane, de comun acord și înțelegere anticipată cu angajații din cadrul Serviciului Vamal, aflați în exercitarea atribuțiilor de serviciu, a organizat introducerea pe teritoriul Republicii Moldova, prin Postul vamal Sculeni din cadrul Biroului Vamal Centru al Serviciului Vamal, în interiorul unor mijloace de transport, urmat de nedeclararea acestora în documentele vamale sau în alte documente de trecere a frontierei de stat, mărfuri sub forma a 80 cutii, ce conțin în total 944 sticle, cu volumul a 500 ml fiecare, cu substanță lichidă cu denumirea „B-Luron”, ce constituie supliment alimentar, valoarea totală a cărora este estimată la suma de 1899663,12 lei, care este mai mare de 16000 de unități convenționale, iar, în rezultatul introducerii clandestine a mărfii menționate pe teritoriul s. Sculeni, r-l Ungheni, au depozitat temporar cutiile nominalizate în portbagajul mijlocului de transport de model „Ford Galaxy”, cu numerele de înmatriculare *****, parcat pe teritoriul stației de alimentare PECO nr.138 „Petrom-Moldova” situată pe teritoriul s. Sculeni, r-l Ungheni, în preajma Postul vamal Sculeni.

Judecând cauza în procedura simplificată prevăzută la art.364¹ CPP, instanța l-a recunoscut vinovat și condamnat pe Șuligan Alexandru baza art. 324 alin. (1) și art. art. 42 alin. (3), 248 alin. (7) lit. a), b) și c) Cod penal, după cum urmează: în baza art. 324 alin. (1) Cod penal (în redacția în vigoare până la modificările operate la Codul penal prin Legea nr. 136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024) și s-a aplicat o pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 3 (trei) ani și 6 (șase) luni, cu amendă în mărime de 4000 (patru mii) unități convenționale, echivalentul a 200000 (două sute mii) lei, și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 (cinci) ani.

În baza art. art. 42 alin. (3), 248 alin. (7) lit. a), b) și c) Cod penal și i s-a aplicat o pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 4 (patru) ani.

În temeiul art. 84 alin. (1) și alin. (2) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit lui Șuligan Alexandr ***** o pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, cu amendă în mărime de 4000 (patru mii) unități convenționale, echivalentul a 200000 (două sute mii) lei, și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 (cinci) ani.

În temeiul art. 88 alin. (3) Cod penal, termenul în care Șuligan Alexandr ***** s-a aflat în stare de reținere, de arestare preventivă și arestare la domiciliu, de la data de 26 iunie 2024 până la data de 26 iulie 2024, s-a computat în termenul închisorii.

În temeiul art.90 Cod penal, executarea pedepsei sub formă de închisoare aplicată lui Șuligan Alexandr ***** s-a suspendat condiționat și i s-a stabilit o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani.

În temeiul art.90 alin. (6) lit. b) Cod penal, s-a obligat Șuligan Alexandr ***** să anunțe în scris, în prealabil, despre schimbarea domiciliului sau orice deplasare care depășește 5 zile.

S-a dispus neexecutarea pedepsei aplicate în privința lui Șuligan Alexandr ***** dacă în perioada de probațiune fixată, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Instanța de fond s-a expus asupra sortii corpurilor delictive, care în temeiul art.162 alin (1) pct. 4) Cod de procedură penală, corpul delict - un telefon mobil de marca/model „Iphone 14”, s-a predat lui Șuligan Alexandr *****.

În temeiul art. 106 alin. (2) lit. a) și b) Cod penal, mijloacele materiale de probă - 80 (optzeci) de cutii cu inscripția „B-LURON”, în interiorul cărora se află recipiente din sticlă cu aceeași inscripție cu volumul de 500 ml, fiecare, în total 944 (nouă sute patruzeci și patru) recipiente, s-a confiscat.

Mijloacele materiale de probă - documentele anexate la materialele cauzei penale, inclusiv electronice, s-a dispus păstrarea în dosar atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv.

S-a menținut sechestrul autorizat prin încheierea Judecătoriei Bălți (sediul Central) nr. 12-27/2024 din data de 11 iulie 2024, asupra automobilului de marca/model „Mercedes E250CDI 4 Matic”, cu numărul de înmatriculare ***** , anul fabricării 2014, cod VIN: ***** , pentru garantarea executării pedepsei amenzii.

S-a încasat din contul lui Șuligan Alexandr ***** în beneficiul statului suma de 1820 (una mie opt sute douăzeci) lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

La data de 15.05.2025 Judecătoria Ungheni a pronunțat sentința în cauză, care a fost atacată cu recurs de către procurorul în Procuratura municipiului Bălți, Oleg Reaboi, fiind solicitată casarea parțială a sentinței, în partea ce ține de predarea lui Șuligan Alexandr a telefonului mobil de marca/model „Iphone 14”, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care urmează a se dispune în temeiul art.106 Cod penal a confisca în folosul statului telefonul mobil de model „Iphone 14” ce aparține lui Șuligan Alexandr, care se află la păstrare în camera de păstrare a DGT Nord a CNA. În rest, sentința urmează a fi menținută.

În argumentarea acestor solicitări procurorul-recurent a menționat, că instanța de fond a aplicat în mod eronat prevederile art. 106 Cod penal atunci când a dispus restituirea către inculpat a telefonului mobil marca „iPhone 14”, ridicat în cadrul percheziției și folosit în mod direct la săvârșirea infracțiunilor pentru care Șuligan Alexandr ***** a fost condamnat.

În primul rând, în conformitate cu art.106 alin.(2) lit.a) Cod penal, sunt supuse confiscării speciale bunurile utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni, indiferent dacă acestea constituie sau nu proprietatea făptuitorului. Din materialele cauzei, inclusiv din rechizitoriu și concluziile judiciare, rezultă clar că telefonul mobil în discuție a reprezentat mijlocul prin care inculpatul a desfășurat comunicările relevante pentru consumarea faptelor imputate. Instanța de fond însăși reține, în cuprinsul sentinței, că inculpatul a purtat convorbiri și a transmis mesaje martorului ***** prin intermediul acestui dispozitiv, aspect confirmat prin procesele-verbale de examinare digitală, precum și prin declarațiile martorului.

În aceste circumstanțe, telefonul mobil nu constituie un simplu obiect personal, ci un instrument funcțional și necesar activității infracționale, integrat în mecanismul de comitere a faptelor. Utilizarea acestui mijloc a facilitat contactul dintre inculpat și martor, asigurând transmiterea instrucțiunilor, mesajelor și comunicărilor ce au contribuit direct la realizarea acțiunilor infracționale prevăzute la art.324 alin.(1) Cod penal și art.248 alin. (7) Cod penal.

În al doilea rând, contrar celor dispuse de instanța de fond, simpla împrejurare că telefonul mobil este un bun personal al inculpatului nu exclude aplicarea confiscării speciale. Regimul confiscării prevăzut de art. 106 Cod penal nu distinge între bunurile aparținând făptuitorului și cele aparținând unor terți, ci se axează exclusiv pe legătura obiectivă dintre bun și activitatea infracțională. Astfel, orice bun care a servit la săvârșirea infracțiunii urmează a fi confiscat ca măsură de politică penală indispensabilă prevenirii comiterii unor noi infracțiuni și în vederea neutralizării mijloacelor prin care acestea sunt comise.

În al treilea rând, soluția instanței de restituire a telefonului contravine jurisprudenței constante, potrivit căreia bunurile electronice utilizate pentru comunicări implicate în săvârșirea infracțiunilor de corupție, trafic de influență sau infracțiuni economice sunt supuse confiscării, întrucât ele reprezintă suporturi materiale ale datelor care au facilitat activitatea infracțională. Această practică este justificată nu doar prin caracterul lor de instrument al infracțiunii, ci și prin imposibilitatea garantării că bunul nu va mai fi utilizat ulterior în scopuri similare.

În consecință, recurentul-procuror susține că prin restituirea telefonului mobil instanța de fond a aplicat greșit legea penală materială, omisând să dea eficiență dispozițiilor imperative ale art. 106 Cod penal. În mod corect și în acord cu prevederile legale, instanța trebuia să dispună confiscarea specială a telefonului mobil marca/model „iPhone 14”, întrucât acesta a fost utilizat nemijlocit la săvârșirea infracțiunilor pentru care inculpatul a fost tras la răspundere penală.

Prin urmare, recurentul solicită instanței de control judiciar casarea parțială a sentinței atacate sub aspectul soluției privind corpurile delictive și pronunțarea unei noi hotărâri prin care telefonul mobil să fie supus confiscării speciale, în temeiul art. 106 alin. (2) Cod penal.

Ulterior, la 19.09.2025, de către procurorul în Procuratura de Circumscripție Nord Pasat Liliana a fost înaintat un recurs suplimentar, prin care se solicită casarea parțială a sentinței judecătorești Ungheni din 15.05.2025 în privința lui Șuligan Alexandr în latura confiscării speciale și în latura aplicării art.90 Cod penal, judecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță prin care din sentința sus menționată de exclus prevederile art. 90 Cod penal și de confiscat bani în sumă de 9600 euro de la inculpat în temeiul art. 106 alin.(2) lit.c) Cod penal.

Recurentul–procuror, în recursul suplimentar, contestă sentința instanței de fond atât sub aspectul confiscării speciale, cât și al blândeții pedepsei, considerând soluția neîntemeiată și neconformă cu prevederile Codului penal.

Invocă, că instanța de fond a omis aplicarea corectă a art. 106 Cod penal, nereținând obligația confiscării speciale a sumei de 9600 euro, recunoscută corp delict prin ordonanța din 26.06.2024. Această sumă a fost utilizată în cadrul activității speciale de investigații pentru determinarea comiterii infracțiunii, ceea ce o încadrează expres în art.106 alin. (2) lit. c) Cod penal, ca bun „dat pentru a determina săvârșirea infracțiunii”.

La fel invocă, că restituirea administrativă a sumei către CNA nu înlătură obligația confiscării din patrimoniul inculpatului. Conform art.106 alin. (1) Cod penal, atunci când bunul nu mai există fizic, se confiscă valoarea echivalentă. Astfel, instanța era obligată să confişte de la inculpat contravaloarea sumei de 9600 euro, cu trecerea acesteia în venitul statului.

Face referire la blândețea pedepsei, or aplicarea suspendării condiționate este neîntemeiată, întrucât nu sunt întrunite cerințele de fond ale art. 90 Cod penal. Inculpatul a săvârșit două infracțiuni grave, cu pericol social ridicat, ceea ce nu permite o abordare indulgentă.

Menționează, că instanța a apreciat greșit căința acestuia și pretinsa cooperare. În realitate, inculpatul: nu a dat declarații nici ca bănuț, nici ca învinuit; nu a contribuit la descoperirea faptelor sau a participanților; și-a recunoscut vinovăția abia în instanță, exclusiv pentru a beneficia de reducerea prevăzută la art. 80¹ și art. 364¹ CPP.

Mai mult ca atât, căința invocată este formală, apărută tardiv, iar conduita inculpatului nu justifică încrederea necesară aplicării suspendării. Potrivit art. 75 Cod penal, pedeapsa trebuie să fie proporțională gravității faptelor, iar în cauză se impune executarea efectivă a pedepsei aplicate.

Potrivit art.447 alin.(1) CPP, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces*, alin.(2) stipulând, că *instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței*.

Astfel, fiind numită cauza spre examinare pentru data de 27.11.2025, părților li-a fost comunicat despre acest fapt și despre dreptul de a depune referință.

La caz a parvenit referințe din partea avocatului Serghei Gavajuc în interesele inculpatului Șuligan Alexandr, prin care solicită să fie respins ca inadmisibil recursul procurorului Oleg Reaboi în partea confiscării telefonului mobil.

Cu referire la recursul suplimentar declarat de procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Liliana Pasat, avocatul solicită a fi respins ca nefondat, or corpurile delictelor invocate au fost deja restituite către CNA.

În motivarea poziției sale apărarea comunică, că pedeapsa aplicată lui Șuligan Alexandr este corect individualizată, proporțională cu gravitatea faptelor și adecvată scopurilor pedepsei penale. Instanța de fond a ținut cont de toate circumstanțele personale și de conduita procesuală a inculpatului, iar aplicarea art.90 Cod penal este pe deplin justificată.

Pedeapsa stabilită impune inculpatului restricții reale, capabile să asigure corectarea sa și prevenirea unor noi infracțiuni, dar fără a-l izola în mod inutil de societate. Legea penală nu urmărește să provoace suferințe disproporționate, iar închisoarea trebuie aplicată doar atunci când reeducarea nu poate fi realizată în libertate. În acest caz, instanța a apreciat corect că izolarea nu este necesară.

Instanța a reținut în mod întemeiat circumstanțele atenuante: inculpatul este la prima abatere, nu figurează la evidența medicilor specialiști, are o conduită pozitivă la domiciliu, este căsătorit și are în întreținere doi copii minori. Toate aceste elemente justifică o abordare orientată spre resocializare.

Contrar susținerilor procurorului, căința exprimată de inculpat nu este formală. În ședința de judecată, acesta a recunoscut integral faptele, a manifestat un regret autentic și a oferit informații detaliate despre alți participanți, ceea ce a permis continuarea urmăririi penale față de alte persoane, inclusiv în privința lui Fosnea Mihai. Instanța a reținut în mod justificat această atitudine ca circumstanță atenuantă suplimentară, în baza art. 76 alin. (2) Cod penal.

Este relevant faptul că procurorul care a condus urmărirea penală și a reprezentat acuzarea în instanță a solicitat aplicarea art.90 Cod penal. Această poziție a acuzării confirmă că, în mod real, inculpatul a manifestat o atitudine cooperantă și o căință sinceră care justificau suspendarea.

În baza comportamentului său procesual și a circumstanțelor personale, instanța a apreciat corect că inculpatul poate fi reeducat fără executarea efectivă a pedepsei. Suspendarea condiționată permite atât restabilirea echității sociale, cât și reintegrarea inculpatului, fără a afecta în mod disproporționat familia acestuia.

Verificând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei și prevederile legii, Colegiul penal ajunge la concluzia, că recursurile urmează a fi respinse ca nefondate, iar sentința atacată ca legală și întemeiată urmează a fi

menținută fără modificări, soluția fiind adoptată în condițiile art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) CPP, potrivit căroră, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: *...respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: ...recursul este nefondat.*

În argumentarea soluției luate pe caz, Colegiul penal reține, că prezenta cauză a fost judecată în prima instanță în ordinea prevăzută de art.364¹ CPP, în baza probelor administrate de către organul de urmărire penală, care au fost cercetate în ședința instanței de fond, asupra căroră inculpatul nu a obiectat și nu a solicitat administrarea unor probe noi. Prin prisma probatoriului administrat instanța a stabilit ca fiind dovedită pe deplin vinovăția inculpatului Șuligan Alexandr în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.324 alin. (1) și art. art. 42 alin. (3), 248 alin. (7) lit. a), b) și c) CP, fiindu-i stabilită pedeapsa în baza prevederilor art.84 alin.(1) CP, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial a pedepselor, instanța i-a stabilit lui Șuligan Alexandr, pedeapsa definitivă sub formă de 5 (cinci) ani, cu amendă în mărime de 4000 (patru mii) unități convenționale, echivalentul a 200000 (două sute mii) lei, și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 5 (cinci) ani.

Colegiul constată, că sentința instanței de fond a fost contestată de procuror în latura stabilirii pedepsei în partea excluderii suspendării condiționate a executării pedepsei cu închisoare, în latura confiscării speciale a telefonului mobil, care aparține cu drept de proprietate lui Șuligan Alexandru, precum și a banilor în sumă de 9600 euro, procurorii solicitând emiterea unei hotărâri noi.

Cât vizează dezacordul părții acuzării cu aplicarea institutului suspendării pedepsei cu închisoarea, Colegiul penal îl apreciază nefondat și în argumentarea acestei concluzii va expune următoarele considerațiuni.

Analizând circumstanțele și împrejurările speței prin prisma materialelor anexate la dosar ce vizează faptele infracționale comise de inculpatul Șuligan Alexandr, *personalitatea acestuia* și urmările prejudiciabile ale acțiunilor sale, Colegiul penal concluzionează că prima instanță justificat a aplicat acestuia pedeapsa sub formă de închisoare cu suspendare, iar quantumul acesteia pentru infracțiunea săvârșită, a fost stabilit cu respectarea principiilor individualizării pedepsei penale și a prevederilor art.61, art.70, art.75, art.80¹ CP.

Colegiul penal reține, că potrivit prevederilor art.75 alin.(1) CP, *persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența*

pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Totodată alin.(2) al articolului nominalizat stipulează, că în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

Respectiv, reținând prevederile menționate supra, coroborându-le cu circumstanțele cauzei, Colegiul penal consideră, că față de inculpatul Șuligan Alexandr a fost just apreciată categoria pedepsei – sub formă de închisoare. Astfel categoria pedepsei, la caz, este în coraport cu gravitatea faptelor comise – infracțiuni grave.

De asemenea Colegiul consideră, că la aprecierea quantumului pedepsei aplicat inculpatului Șuligan Alexandr s-a ținut cont de căința sinceră a inculpatului în fapta săvârșită, de recunoașterea integrală a vinovăției și solicitarea examinării cauzei în termeni restrânși în baza procedurii prevăzute de art.364¹ CPP.

În privința lui Șuligan Alexandr nu au fost prezentate materiale care l-ar compromite, dimpotrivă el se caracterizează pozitiv la locul de trai, este căsătorit, are la întreținere doi copii minori, la evidența medicului psihiatru si/sau narcolog nu se află și nu are antecedente penale, fiind prima dată la o abatere de acest gen.

Mai mult ca atât, Șuligan Alexandr, a conștientizat pe deplin caracterul prejudiciabil al faptelor sale, în cadrul judecării cauzei acesta s-a căit sincer de faptele comise și a manifestat un regret profund

Nu există în dosar elemente de agravare în baza art.77 CP.

După comiterea faptei, Șuligan Alexandr s-a comportat exemplar, fără a încălca legea. El a participat la toate etapele procedurale: anchetă, audieri, ședințe de judecată. În fața instanței și-a exprimat regretul sincer pentru faptele comise.

Având în vedere: circumstanțele cauzei și împrejurările personale ale inculpatului, lipsa antecedentelor, natura primei infracțiuni, comportamentul regretabil și sinceritatea exprimării remușcărilor, rolul în săvârșirea faptei și contribuția la soluționarea procesului pe baze probatorii limitate; dispozițiile art.90 alin.(1) CP, care permit suspendarea condiționată a executării pedepsei dacă pedeapsa cu închisoare nu depășește 5 ani pentru infracțiuni intenționate, iar instanța concludă că executarea acesteia nu este rațională, prevăzând totodată perioadă de probațiune (1–3 ani).

Astfel Colegiul penal apreciază că în aplicarea art.90 CP, suspendarea condiționată a executării pedepsei este adecvată pentru reprofilarea socială a inculpatului, fiind proporțională cu gravitatea faptei și cu profilul personal al acestuia. Această măsură, susținută de supravegherea probațională, asigură obiectivele reeducării și prevenirii recidivei, atât pentru inculpat, cât și prin exemplu public, altor potențiali infractori.

Durata de 3 ani a perioadei de probațiune, adică la limita maximă, reflectă gravitatea infracțiunii, dar și necesitatea unui termen suficient pentru monitorizarea reintegrării și stabilirea unui comportament adecvat în societate. Obligația de a nu și schimba domiciliul are ca scop facilitarea controlului probațional și asigurarea stabilității procesului de supraveghere.

Colegiul notează, că potrivit art.61 alin.(2) CP, *pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

Deci, prin prisma celor stipulate de legislator în cuprinsul normei precitate, Colegiul consideră că la caz, atingerea scopurilor menționate: de restabilire a echității, de corectare a inculpatului, de prevenire a comiterii altor infracțiuni, va fi posibilă prin aplicarea față de inculpatul Șuligan Alexandr a pedepsei penale astfel cum a fost individualizată de către instanța de judecată.

Cât vizează aplicarea de către instanța de judecată față de inculpatul Șuligan Alexandr a prevederilor art.90 CP, Colegiul consideră că respectivele dispoziții legale sunt aplicabile speței, or inculpatul nu are antecedente penale, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii și a recunoscut vina.

În același context, Colegiul penal specifică, că potrivit prevederilor art.90 CP, *instanța de judecată poate suspenda condiționat executarea pedepsei sub formă de închisoare pe o perioadă de probațiune doar în cazul când în baza circumstanțelor cauzei și persoana inculpatului, formează o concluzie certă că nu este rațională executarea reală a pedepsei.* Respectiv, concluzia despre oportunitatea aplicării prevederilor art.90 CP rezultă din faptul, că deși la caz au fost comise infracțiuni grave (*corupere pasivă și contrabandă*), totuși inculpatul a conștientizat comportamentul său, s-a căit sincer și a asigurat că pe viitor nu va comite fapte infracționale. La acest capitol nu este mai puțin important faptul, că inculpatul a recunoscut vina și s-au căit de cele săvârșite.

În atare împrejurări, Colegiul consideră, că prima instanță întemeiat a conchis cu privire la aplicarea art.90 CP, or prin suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii este posibilă atingerea scopului de restabilire a echității sociale și reeducare a inculpatului, iar argumentele procurorului cu privire la excluderea prevederilor art.90 CP nu sunt fondate, urmând a fi respinse.

Colegiul penal similar instanței de fond, reiterează, că aplicarea prevederilor art.90 CP, nu trebuie privită ca fiind o soluție de nepedepsire pentru inculpat, ci este foarte util a se pune accentul pe reintegrarea socială a infractorului, care mai înseamnă și o încercare, adică străduința de a resocializa persoana, fiind una din cele mai eficiente metode de restaurare a relațiilor sociale afectate prin infracțiune.

Colegiul penal consideră, că pedeapsa aplicată inculpatului Șuligan Alexandr, astfel cum a fost individualizată de către prima instanță, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art.61 CP, cuantumul acesteia este dozată corespunzător, iar față de natura și gravitatea faptei comise, a circumstanțelor reale de săvârșire a acesteia, pedeapsa aplicată inculpatului este aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii.

Este de menționat faptul că, prin cererea de recurs partea acuzării este rezervată asupra soluției instanței de fond luată cu privire la respingerea demersului procurorului privind aplicarea confiscării speciale în privința telefonului mobil de marca/model "iPhone-„14", care a fost utilizat la săvârșirea infracțiunii, care a fost predat lui Șuligan Alexandr.

Examinând soluția primei instanțe referitoare la corpurile delictive, instanța de recurs reține că, la momentul reținerii, în urma percheziției corporale efectuate la 26 iunie 2024, de la Șuligan Alexandr a fost ridicat un telefon mobil de model „iPhone 14”, ulterior recunoscut ca corp delict prin ordonanța organului de urmărire penală din 5 august 2024.

Potrivit art. 162 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, în contextul soluționării cauzei, instanța este obligată să se pronunțe asupra corpurilor delictive, stabilind restituirea sau, după caz, trecerea lor în proprietatea statului. Norma prevede că bunurile dobândite pe cale ilicită sau asupra cărora au fost orientate acțiuni criminale se restituie proprietarului ori sunt confiscate, iar celelalte obiecte se predau persoanelor îndreptățite.

Prima instanță a constatat, în mod expres, că deși telefonul mobil a fost utilizat pentru comunicările relevante în cadrul săvârșirii infracțiunii, nu s-a administrat nicio probă care să demonstreze că dispozitivul a fost dobândit în mod ilicit, că ar fi fost folosit constant și exclusiv la comiterea faptelor sau că ar avea o legătură indispensabilă ori structurală cu activitatea infracțională. Utilizarea acestuia a avut caracter obișnuit, specific naturii sale, fără a rezulta că ar fi fost procurat ori adaptat în scop infracțional.

Instanța de fond a apreciat că dispunerea confiscării unui bun de folosință personală, care nu reprezintă produsul infracțiunii și nu a dobândit o funcție infracțională specială, ar fi nejustificat de severă și disproporționată. Această concluzie a fost întemeiată și pe dispozițiile art. 98 alin. (1) Cod penal, care prevăd că măsurile de siguranță, inclusiv confiscarea specială, pot fi aplicate doar pentru

înlăturarea unui pericol concret sau pentru prevenirea comiterii unor noi infracțiuni.

În acest sens, prima instanță a reținut lipsa unui suport factual care să ateste existența unui pericol actual sau riscul ca inculpatul să recurgă la același bun pentru comiterea altor fapte prevăzute de legea penală.

În consecință, cu aplicarea art. 162 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de fond just a dispus restituirea telefonului mobil „iPhone 14” proprietarului său, Șuligan Alexandr.

La caz fiind relevantă și jurisprudența CtEDO, potrivit căreia, simpla faptă de încălcare a legislației nu este destulă pentru aplicarea măsurii de confiscare. Este necesar de stabilit dacă măsura de confiscare corespunde gravității situației create (cauza Ismaylov vs F.Rusă din 06.11.2008). Confiscarea nu este o metodă de recompensare a prejudiciului statului, dar ca o măsură de siguranță și de pedepsire a inculpatului pentru comiterea infracțiunii incriminate, la care instanțele trebuie să țină seama că acesta să nu fie vădit disproporționată față de natura și gravitatea faptei, raportat cu bunul supus confiscării (cauza Bendenoun vs Franța din 24.02.1994).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei).

Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos).

În fond, se relevă că confiscarea specială în doctrină, ca măsură de siguranță, compare ca una cu caracter patrimonial și dacă celelalte măsuri de siguranță se dispun pentru a înlătura o stare de pericol, legată de o anumită condiție a persoanei, confiscarea specială se dispune în raport cu starea de pericol pe care unele lucruri, în anumite situații și condiții, o evidențiază.

Astfel, instituția confiscării speciale este menită să înlătore starea de pericol pusă în evidență prin săvârșirea faptei, prevăzută de legea penală, și să prevină săvârșirea de noi infracțiuni. Măsura confiscării speciale este destinată să înlătore o stare de pericol, produsă de anumite „bunuri”. Ea se face în scopul excluderii

pericolului de a săvârși noi fapte penale. Doctrinarii penaliști explică acest fapt prin aceea că, la confiscarea acestor bunuri, nu se acționează asupra unei stări periculoase a autorului, ci doar se ia o măsură de precauție, prin necesitatea lipirii făptuitorului de orice obiect, pe care l-ar putea folosi la săvârșirea unei infracțiuni. Prin lucruri care au servit la săvârșirea infracțiunii trebuie să se aibă în vedere, în primul rând, lucrurile cu ajutorul cărora infractorul a realizat acțiunea ce formează elementul material al infracțiunii.

Astfel, în situația confiscării acestor bunuri care, se are în vedere faptul că fără ajutorul acestora nu s-ar fi putut săvârși nemijlocit infracțiunea. În categoria bunurilor destinate a servi la săvârșirea infracțiunii intră, desigur, cele care nu au fost efectiv folosite la săvârșirea infracțiunii, ci au fost doar procurate, adaptate sau confecționate în acest scop. Simpla folosire a unor lucruri la săvârșirea unei infracțiuni sau împrejurarea că erau destinate acestui scop, în principiu, nu justifică prin ea însăși, dispunerea măsurii confiscării.

Pentru aceasta este necesar ca instanța să constate existența stării de pericol, creată de lăsarea lucrurilor în posesia celui care a săvârșit infracțiunea, în sensul că acesta le-ar putea folosi din nou la săvârșirea de alte infracțiuni, or, simpla faptă de încălcare a legislației nu este destulă, pentru aplicarea măsurii de confiscare. Este necesar de stabilit, dacă măsura de confiscare corespunde gravității situației create. Sintetizând, în căutarea unei concluzii rezumative, autorul recursului conturează ideea că o astfel de măsură - deși de siguranța în teorie - poate căpăta foarte ușor valențe exclusiv punitive, fiind asociată unei veritabile pedepse.

În aceste condiții, în baza art. 162 alin. (1) pct. 4) Cod de procedură penală, telefonul mobil marca/model "iPhone 14", calificat drept corp delict, corect a fost restituit proprietarului său, Șuligan Alexandr.

De asemenea, Colegiul penal apreciază ca nefondată solicitarea procurorului din Procuratura de Circumscripție Nord, Liliana Pasat, privind confiscarea sumei de 9600 euro din patrimoniul inculpatului, motivând prin faptul, că atunci când bunul nu mai există fizic, se confiscă valoarea echivalentă.

În acest context, Colegiul penal notează, că la caz nu putem invoca încălcarea prevederilor, art.162 CPP "*Hotărârea cu privire la corpurile delictate adoptată la soluționarea cauzei penale*", or, la caz, soarta corpurilor delictate, mijloacelor bănești în sumă de 9200 Euro, a fost soluționată conform art.161 CPP "*Hotărârea cu privire la corpurile delictate adoptată până la soluționarea cauzei penale*".

La caz, Colegiul penal notează, că potrivit lit.c) alin.(2) art.106 CP RM, sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor. Bunurile (inclusiv valorile valutare) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau

pentru a-l răsplăti pe infractor **constituie obiecte materiale transmise în scop de corupere.**

Având în vedere că mijloacele bănești în discuție au fost utilizate din fondurile destinate activităților speciale de investigații, fiind ridicate prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 26.06.2024 și recunoscute drept corp delict prin ordonanța din aceeași dată. În conformitate cu art. 161 alin. (5) Cod de procedură penală, asemenea mijloace financiare se restituie autorității care le-a eliberat, în baza ordonanței motivate a procurorului, după consemnarea măsurii speciale de investigații. În speță, acestea au fost restituite Centrului Național Anticorupție, fapt confirmat prin ordonanța procurorului din 24.09.2024 (f.d. 229-231).

Potrivit alin.(3) art.106 CPP, dacă bunurile indicate la alin.(2) au fost comasate cu bunuri dobândite legal, **se confiscă acea parte din bunuri sau contravaloarea acestora care corespunde valorii bunurilor rezultate din infracțiuni și a veniturilor sau foloaselor obținute din aceste bunuri.**

La caz, Colegiul penal concludă, că procurorul-recurent, eronat interpretează sintagma ”*când bunul nu mai există fizic*”, aceasta urmând a fi înțeleasă, de fapt, ca diferența între suma primită și cea depistată, pe când, la caz, mijloacele bănești în sumă de 9200 Euro, au fost ridicate prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 26.06.2024 și recunoscute drept corp delict prin ordonanța din aceeași dată, fiind restituite Centrului Național Anticorupție (f.d. 229-231).

În acest sens, Colegiul penal notează, că conform prevederilor art. 17 al Declarației Universale a Drepturilor Omului, art.1 al Protocolului adițional nr. 1 al CEDO, art. 46 al Constituției Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la proprietate, nimeni nu va fi lipsit, în mod arbitrar, de proprietatea sa. Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa, decât pentru o cauză de utilitate publică și în condițiile legii. Averea dobândită licit nu poate fi confiscată, *iar bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate, numai prin prisma prevederilor legii.*

În același context, Colegiul penal va face referire la practica CSJ, decizia nr.1ra-312/25, (§ 11,12,21,23,78), decizia nr.1ra-1137/24, (§ 86), potrivit căroră, s-a solicitat și respectiv, s-a dispus încasarea sumei transmise sub controlul CNA, *suma reprezentând banii primiți de acesta prin corupere pasivă și nedepistați în cadrul perchezițiilor, adică diferența între suma primită și cea depistată.*

La caz însă, toată suma primită a fost ridicată și returnată Centrului Național Anticorupție, nepersistând careva diferență, fiind lipsită de substrat motivațional solicitarea procurorului în acest sens.

În ceea ce privește aplicarea art. 90 Cod penal, instanța de fond a apreciat în mod corect că inculpatul a manifestat căință sinceră, a cooperat la descoperirea

infrațiunii și a contribuit la elucidarea activității altor participanți. Aceste constatări sunt susținute de probele administrate, inclusiv declarațiile inculpatului și rezultatele cercetării cauzei, fiind relevant și faptul, că procurorul care a condus urmărirea penală și a reprezentat acuzarea în instanță a solicitat aplicarea art.90 Cod penal. Această poziție a acuzării confirmă că, în mod real, inculpatul a manifestat o atitudine cooperantă și o căință sinceră care justificau suspendarea executării pedepsei cu închisoarea.

Totodată, solicitarea recurenților de a dispune confiscarea telefonului mobil și a mijloacelor bănești utilizate în cadrul activităților speciale de investigații este neîntemeiată. Telefonul nu a fost dobândit ilegal, nu reprezintă produs al infrațiunii și nu a fost utilizat exclusiv pentru săvârșirea acesteia, iar banii în sumă de 9600 euro au fost restituiți autorității care i-a eliberat, conform art.161 alin. (5) Cod procedură penală.

În aceste condiții, nu există temei pentru admiterea recursurilor, iar concluziile instanței de fond privind individualizarea pedepsei și soluționarea corpurilor delictelor rămân întemeiate și justificate.

Din motivele expuse supra, recursul declarat de către procurorul în Procuratura municipiului Bălți, Oleg Reaboi și cel suplimentar înaintat de procurorul în procuratura de Circumscripție Bălți, Liliana Pasat, sunt pasibile respingerii ca fiind nefondate, cu menținerea în vigoare a sentinței contestate.

Conducându-se de prevederile art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) CPP, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul declarat de către procurorul în Procuratura municipiului Bălți, Oleg Reaboi și cel suplimentar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Nord, împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 15.05.2025, pronunțată pe cazul penal cu privire la acuzația înaintată lui **Șuligan Alexandr** în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.324 alin. (1) și art. art. 42 alin. (3), 248 alin. (7) lit. a), b) și c) CP, se resping ca nefondate, cu menținerea în vigoare a sentinței în cauză.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței:

Judecător:

Judecător:

Copia corespunde originalului.